

Lidércfény

amatőr kulturális folyóirat

www.szentesinfo.hu/lidercfeny

II. évfolyam, 8. szám, 2008. augusztus

Fantasy

Sci-Fi

Cyberpunk

Neoprimitív

Szépirodalom

Interjú

Zenerovat

Könyvajánló

Ehavi számunk alkotói:

**Lidércfény HQ, Tim Shaw, Zspider, Ha'lathin,
Ida, Homoergaster, Fuvallat, Kapitány, Jimmy Cartwright,
Dominik Blasir, Samuraj, Sarah26, Lord Faustus, ImiRamone**

Köszöntő

Kedves Olvasó!

Kicsit hosszúra nyúlt a szünet a júliusi szám óta, de mentés-günkre legyen mondva, nyár van - még egy pár napig. :) Szabadságolások, egyéb elfoglaltságok, a hőségéből fakadó kedvetlenség és ötletelenség nyújtotta ilyen hosszúra a két szám közt eltelt időt. Mindazonáltal úgy gondolom, megérte a várakozás.

Augusztusi számunk témagazdag, változatos tartalommal bír. Elkalandozunk a fantasy birodalmaiba éppúgy, mint a science-fiction, vagy a cyberpunk sötét vizeire, valamint a humor területére.

Interjúnkban Tim Shaw mutatkozik be, s osztja meg velünk kedvenc íróit, könyveit, tapasztalatait.

A Lidércfény Onlineon indult egyik fórumban Fuvallat ötletére több rövid, 50 szavas szösszenet látott napvilágot, amelyeket most összegyűjtöttük, hogy egyben, megszakítás nélkül élvezhessétek.

Lényünkéből fakadólag ismét előkerült a Star Wars téma, amelyben most egy olyan kuriózumot tárunk az olvasótábor elé, amely több, mint 30 éves. A Rakéta regényűjság igen hosszú és rengeteg képpel illusztrált, 1978-as cikke a Csillagok háborújáról egyedülálló a magyar sajtóban.

Könyvajánlónkban egy manapság népszerű író, Philip K. Dick egyik művét vettük górcső alá.

Zenei rovatunk szintén retro-nak mondható, hisz a legendás D.R.I. banda, no és egy koncert-élmény áll a középpontban.

Jó szórakozást kívánok mindehhez!

Jimmy Cartwright

Tartalom

INTERJÚ

Tim Shaw és a fantasy humora /Lidércfény HQ/ .....4.

FANTASY

A kollekción /Tim Shaw/ .....3.

A Hóhercegnő és a Szörnylovag /Zspider/ .....6.

AZ ÖTVENES VARÁZSA, AVAGY A RÓMAI „L” CSODÁI

Fuvallat, Kapitány, Sarah26, Samuraj, Dominic Blasir és Jimmy Cartwright ötven szavas szösszenetei .....7.

CYBERPUNK

Szentes árnyci /Ha'lathin/ .....8.

VERSEK

A hazatérő /Fuvallat/ .....10.

Forró nyugalom /Lord Faustus/ .....10.

Ember, Küzdj! /ImiRamone/ .....10.

Forogni /Lord Faustus/ .....10.

NEOPRIMITIVIZMUS

Béla boltba megy /Kapitány/ .....11.

Pista bácsi utazik /Kapitány/ .....11.

RETRO

RAKÉTA regényűjság 1978. április 25. /Homoergaster/ .....12.

KÖNYVAJÁNLÓ

Philip K. Dick - Az Alfa hold klánjai /Ida/ .....14.

ZENEROVAT

D.R.I. /Homoergaster/ .....15.

Jegyzet

Jimmy Cartwright

Lassan véget ér a nyár, jön az ősz, a szeptember, s vele az új tanév. Magunk mögött hagyjuk a szabadságot, a nyaralást, az egész héten hajnalig tartó bulikat. Hamarosan nem lehet már naphosszat a vízparton süttetni a hasunkat, egyre inkább bekényszerülünk a szobánkba. Ez persze nem baj, ez az élet, a természet rendje. Ilyenkor más lesz a fontos. Visszaülünk kis kuckónkba, s az egyre korábban beköszöntő sötétségben lámpánk fényénél belemerülünk egy jó könyv történetébe, vagy a Lidércfény egyik számának lapjaiba, miközben a háttérben kellemes zene szól, mely hangulatunknak épp megfelel. Persze biztosan lesznek olyanok, akik a kényelmes fotel helyett a monitor előtti széket választják, társaságot keresve, csetelve, webet böngészve, vagy valamit alkotva.

De térjünk még vissza a nyárhoz. Kinek hosszú volt, kinek rövid, de egy biztos, minden eddiginél forróbb volt. Lehet, most már valóban el kellene kezdenünk azon gondolkodni, hogy a tudósok talán nem hiába süketelnek évtizedek óta a globális felmelegedésről és annak veszélyeiről. Bizonyára mindenki megtapasztalta a saját bőrén azt, hogy a nap szó szerint süt, időnként éget. Az pedig hosszú távon semmiképpen sem megoldás, hogy egyre nagyobb faktorszámú krémekeket kenünk magunkra, és már 10-12-es UV-szűrős napszemüvegeket hordunk, hogy megóvjuk a szemünk világát. Mégis, mit tehetünk? Erre a kérdésre azt hiszem, nem itt kell a válaszokat keresni, hiszen azt mindenki megtalálhatja önmagában - vagy némi kutakodással az interneten.

S ha megtaláltuk a válaszokat, ne elégedjünk meg ennyivel. Tegyükünk azért, hogy másokhoz is eljusson. Őnthatjuk ezt bármilyen formába, burkolhatjuk sci-fi, fantasy, horror, cyberpunk vagy bármely más műfaj köntösébe, ha a lényeg eljut az olvasóhoz. A szó igazán hatékony fegyver, de persze ezt is tudni kell jól használni. Tegyükünk róla, hogy értő fülekre találjon a Föld segélykiáltása.

A kollekció

Az ember időnként fura szituációkba kerül, amelyek közül egy-egy már szinte különös, néha pedig majdhogynem vérfagyasztó. Vajon mi a megoldás az ilyen helyzetekben? Azt már tudjuk, hogy a "soha ne ess pánikba" jótanács beválk, de emellett jól jöhet még... De ez kiderül az alábbi novellából.

A rohadt életbe! Ilyen is csak velem fordulhat elő!
Most az ötödik vagy a hatodik elágazást hagytam el? Itt bolyongok órák óta ebben a sötét, enyészetszagú kamrámban. Még magamnak se merem bevallani: eltévedtem.

A falak salétromot izzadnak és a bűz csaknem elviselhetetlen.

Ennyit nem ér az a vacak nyakék! Akármilyen ősi.

Már rég visszafordultam volna, ha sejteném, merre a kijárat. Most nem tehetek mást, lassan tapogatózom előre, hátha szerencsém lesz. Még jó, hogy találtam ezt a régi lámpást, mielőtt a zseblámpám vacakolni kezdett.

Sokan azt mondják, a dohányzás káros az egészségre. Hja, ha nem lett volna nálam az öngyújtóm, most kuksolhatnék a sötétben. Míg meg nem őrülök...

Nyugalom! Semmi vész. Egyelőre élek, és a mécses is kitart még egy darabig.

Ez az! Itt a jel. Éppen előttem. Hát mégis valódi a térkép, amit a professzor széfjében találtam. Isten nyugosztalja!

Tehetek én arról, hogy nem bírt hajnalban aludni? Nem kellett volna megzavarnia...

Leteszem a hátizsákomat a földre, és kihalászom belőle a feszítővasat.

Hoppá! Mi volt ez?

Úgy hangzott, mint valami kaparászás. Rémekeket látok. Tisztára kivannak az idegeim. Biztos csak patkányok motoznak a szemémben.

Na, nézzük meg újra azt a fedlapot!

Hideg fuvallat borzolja meg a tarkóm.

- MOST VÉGED!!!

- Áááá!!! - üvöltöm halálra váltan, amikor hátrakapom a fejem. Egy ijesztő alak mered rám a hátam mögül. Nem mondhatom, hogy bámul, hiszen nincs szeme. Igen, ez a jó szó: mered. Üres szemgödörrel...

Felsikoltok:

- Ne ölj meg!

- MIT KERÉSEL, HALANDÓ?

Hangját nem a fülemmel érzeltem, inkább különös módon csak a fejemben hallom. Nem is csoda. Ahhoz, hogy beszéljen, kellene néhány hangképző szerv. Hangszál, tüdő, mi tudom én. Nem vagyok anatómus. De az a pofa nem rendelkezik ilyesmivel.

- A kijáratot... - hebegem. Fogaim összekoccannak, pedig nincs is hideg.

- HAZUDSZ! - csikorog agyamban. - TE IS HULLARABLÓ VAGY!

- Ki? Ééén? Ugyan már... - nyögöm.

Hogy fogom ebből kivágni magam?

- Csupán a nyaké... - Hoppá! Majdnem elszóltam magam. - Mármint, hogy nyakra-főre keresek jó kiállású modelleket a divatlapom számára. De ha nem érdekli az ajánlat, nem is zavarom tovább, kedves uram.

Most először rajta a megdöbbenés sora.

- URAAAM? ÉN NEM VAGYOK FÉRFI! - Ki nem mondott szavai kalapácsként sújtanak elmémre.

Puff neki!

- Izé... hehe... a nemi jegyek ugyebár...

- VAN BÓR A KÉPEDEN SZÓBA HOZNI?

Ez beszél?! Mikor nézett utoljára tükörbe?

- Bocsánat! Nem akartam szemtelenkedni - dádógom.

Szerencsére nem vette észre az újabb elszólásomat.

Váratlanul megkérdezi:

- MELYIK LAPNAK DOLGOZOL?

Szemem nem tudom levenni a mellkasáról.

- Borda - hazudom szemrebbenés nélkül.

Ismerős lehet neki, mert bólogat.

Lecsapok az alkalomra.

- De azt hiszem, keresve sem találnék önnél karcsúbat.

- AZT MONDOD?

Nocsak, egy hiú csontváz! Tovább ütöm a vasat.

- Az Evil's Strauss téli kollekciójához gyűjtök feltűnő alkatoakat.

Evil's Strauss??? Magam is meglepődök, micsoda baromságok jutnak az eszembe.

- Ha akarja, beprotezsálhatom a címlapra.

- OH, EZ KEDVES GESZTUS LENNÉ - mosolyodik el fültől-fülig, ami egy csontváznál azért lássuk be, nem olyan nagy produkció. - KÖSZÖNÖM!

Phú, eddig egy-egy. De még ki kell jutnom valahogy.

- Csak egy a gond. Tudja, a főszerkesztőm meglehetősen válogatós. Szereti látni a modelleket, mielőtt döntene.

- HOL LAKIK? VEZESS HOZZÁ!

Még csak az kéne! Egyből kiderülne, hogy rizsáztam.

- Nem kell ilyesmivel fáradnia. Megteszi egy fénykép is.

- VALÓBAN?

Fénykép?! Én marha! Most honnan vegyek fényképezőt? Gondolkozz, gondolkozz!

- Pontosan! Szerencsére, mindig magamnál hordom a készülékem - emelem fel a zseblámpámat. Remélem, a félhomályban nem tűnik fel a különbség. - Úgy! Álljon kissé hátrább, egészen a falhoz. Emelje fel a fejét! Ez az! Most látom, milyen szép a köpenye. Retro?

Próbálom elterelni a figyelmét. Improvizálok:

- Eh, kevés a fény. Ez a járat nem túl világos. Megtenné, hogy tartja a lámpát?

- TERMÉSZETESÉN. - Egész megennyhültnek érzem a hangját. Már-már barátságos. - ÍGY JÓ LESZ?

- Tökéletes. Figyelem, most repül a kismadár! - hátrálok egyre messzebb. - Jaj! Elfogyott a film. Ezt a pecet! Sebaj, a kocsiban mindig tartok néhány tekercset. Rögön jövők! - kiáltom futtában. - Addig el ne mozduljon!

- RENDBEN! DE SIESSEN, KÉREM!

Nézd már, elkezdett magázni! Előveszem a legbizalomkeltőbb hangomat:

- Sietek én, sietek. Ahogy csak tudok.

Kivételesen nem hazudtam.

Hülye csontváz!

Tim Shaw

Tim Shaw és a fantasy humora

Tim Shaw 2005. júliusa óta színesíti fantasy stílusú alkotásaival a Lidércfényt. Ugyan nem tartozik a legtöbbet publikáló írók közé, de humoros írásai rendre hozzászólásra készítetik az olvasókat, más alkotókat. Sőt! Grafikusunkat, Sigynnae-t is időről-időre megihletik. Nemrégiben megjelent egy könyv is, Manonymus címmel, melyen társszerzőként dolgozott. Arra voltunk kíváncsiak, vajon ki rejtezik a „Timsó” álnev mögött.

Lidércfény HQ: Először is, légy szíves, mutakozz be az olvasóknak! Mit lehet rólad tudni?

Tim Shaw: Semmi különleges vagy titkos nincs a magánéletemben, ennek ellenére nem szívesen beszélnék róla. Ha valaki kíváncsi rám, megismerhet a történeteimből. Nem az számít, én ki vagyok. Sosem akartam, hogy személy szerint engem dicsérjenek, a novelláimmal már más a helyzet. :)

Ha valaki esetleg többet szeretne tudni, dióhéjban álljon itt néhány adat. A Dunakanyarban lakom családommal. Viszonylag későn adtam írásra a fejem. Szép fokozatosan másztam meg a publikációhoz vezető fokokat. Eleinte különböző netes portálokon jelentkeztem. Később pályázatokra céloztam meg. 2005-ben meghívtak a Hetedik Pecsét scriptoriumba, majd az Ammerúnia Műhelynek is a tagja lettem. Aztán 2007 őszén végre megjelent az első novellám a Cherubion kiadónál, és ezt követte 2008 tavaszán gyorsan egymásután két másik novella és egy (fél)regény.

LHQ: Bizonyára sokan kíváncsiak arra, honnan jönnek az ötleteid. Tudom, erre nem mindig egyszerű válaszolni, mégis arra kérlek, próbáld meg.

T. S.: Teljesen változó. Van, hogy olvasás közben eszembe jut, miként lehetett volna más irányba csavarni a történetet. Máskor beugrik egy szó-játék, vagy látok valami mókásat. Arra is volt már példa, hogy először egy klassz címet találtam, és ehhez kerítettem történetet. Aztán vannak a „kötelező” dolgok. Mondjuk, a kiadónál elhatározzák, hogy legközelebb, pl. orkos témájú novellák élveznek előnyt, vagy a scriptoriumban megjelölnek egy konkrét feladatot. Ezek csak első hallásra tűnnek gondnak, többnyire olyan történetek születnek „külső hatásra”, amelyeket magamtól talán sohasem vettem volna papírra.

LHQ: Mióta foglalkozol írással? Alkotsz-e más stílusban is, mint a fantasy?

T. S.: Öt éve írok komolyabban. Ez alatt hetven rövidebb-hosszabb novellát hoztam össze, meg néhány tucat verset. Leggyakrabban vidám fantasy történetek születtek, de írtam már néhány komorabb darabot is. Scifiből már szerényebb a termés. Szívesen nyúlok történelmi témákhoz is, pedig lényegesen több kutatómunka szükséges hozzá. Továbbá nehezen elválasztható az írástól a folyamatosan végzett korrektúrázás.

LHQ: Mi készítetett arra, hogy tollat ragadj, s történeteket jegyezz le?

T. S.: Természetesen nálam is az olvasással kezdődött minden. Imádtam a Skandar Graunos történeteket. Aztán, amikor egy időben megritkult a Worlukos kiadványok száma, elkezdtem ilyeneket kitalálni a saját szórakoztatásomra. Majd kíváncsiságból feltettem a netre, hogy felmérjem a szintet. Viszonylag kedvező fogadtatást kaptam, és ez arra bátorított, hogy még jobban belevessem magam az írásba.

LHQ: Honnan származik az álneved, illetve miért pont Tim Shaw?

T. S.: Amikor az első írásomat tettem fel a netre, gyorsan kellett egy nicknév. Valami olyasmit akartam, mint Szántó Rascal Tibor esetében a Road Lee. Hirtelen ez a szójáték jutott az eszembe. Aztán rajtam maradt, és megszoktam. Később, mielőtt az első novellám megjelent, mondták a kiadónál, hogy jópofa ez a név, de pen-name-nek nem szerencsés. A Tim megmaradt, a Shaw-t lecsereletem, helyette a Morgant használok publikációimnál.

LHQ: Ha jól tudom, (alapító)tagja vagy egy scriptoriumnak. Mondanál erről néhány szót?

T. S.: Igen, erre büszke vagyok. A Hetedik Pecsét scriptorium már több mint három éve működik, és most épp a 17. fordulónál tartunk. Azt hiszem, ez egyedülálló a magyar írókörök történetében. Talán a Delta Műhely dicsekedhet hasonló múlttal. Száznál is több novella készült ez idő alatt, és a negyede-ötöde gond nélkül megjelenhetne nyomtatásban. Például a Lélekvesztő nevezetű novellám is egy ilyen scriptes feladatra készült. Apróbb módosítások után, idén tavasszal jelent meg az Amnézia című sci-fi antológiában. De említhetném Hetedik Pecsétes írótársam, Novicius történetét, amely eredetileg szintén egy ilyen előre megadott témára született. Nemrégiben 2. helyezést ért el vele a Preyer Hugó pályázaton.

A Hetedik Pecsét amúgy nyitott társaság, szívesen vesszük olyan írók jelentkezését, akik szeretnének részt venni egy önképző körben.

LHQ: Ezen kívül tanultál-e írni, vagy ez csak aféle hobbi?

T. S.: Régebben igyekeztem felkutatni minden írástechnikával foglalkozó anyagot. Nagyon sokat tanultam ezekből, és tudom, hogy még mindig rengeteget kell fejlődnöm. Bár mostanában sajnos lényegesen kevesebb időm jut erre. A tanulás egyik hozadéka volt, hogy mára tucatnyi olyan novella és regény van a piacon, amit átnéztem / előolvastam megjelenés előtt, és most is folyamatosan érkeznek a felkérések. Jó érzés tudni, hogy a publikált anyagok egy kissé jobbak lettek a munkám, a tanácsaim által.

LHQ: Van-e kedvenc fantasy világod?

T. S.: Első helyen feltétlenül Worluk, a Káosz Világa áll. Ezen kívül az Ammerúnián játszódó történeteket is mind ismerem. Westeros, mint alternatív Anglia is tetszik.

LHQ: Gondolom szoktál olvasni is az írás mellett. Vannak-e kedvenc könyveid, íróid, s ha igen, melyek ezek?

T. S.: High fantasy-ben megkerülhetetlennek tartom G.R.R. Martint. Humorban nálam Pratchett és Wodehouse a mérvadó. A magyarok közül sok kedvencem van. Mindegyik másért. Első helyen Benjamin Rascalt említeném, aki egyaránt alkot vicces és komor darabokat. Douglas Rowland a game literature-ben kiemelkedő, Raoul Renier a történelmi fantasy mestere, és végül aki mindezt egyszerre műveli magas szinten, az John Caldwell. Még hosszan sorolhatnám, remélem, nem hagytam ki senkit! A kevésbé ismert nevek között pedig feltétlenül meg kell említenem Onsait. Jelenleg őt tartom a legtehetségesebb hazai írónőnek.

LHQ: Az internet illetve az irodalom világában elég sok publikálási lehetőség van. Rajtunk, Lidércfényen kívül megtalálhatók-e még máshol is írásaid?

T. S.: Az Rpg.hu és a Karcolat.hu portálokön akad néhány régebbi írásom. Meg még pár kisebb helyen is található egy-egy darab elszórva.

LHQ: Mit szólnak a környezetekben ahhoz, hogy írsz? Hogyan viszonyulnak ehhez?

T. S.: Nos, ez elég érdekes. A legszűkebb értelemben vett családomon kívül senki nem tudja, hogy írással foglalkozom. Se a barátaim, se a munkatársaim. Ők nem kérdezték, én meg nem meséltem róla. Nincs különösebb oka, egyszerűen így alakult.

LHQ: Valószínűleg vannak olyan tapasztalataid, amelyek a saját írásaid elkészítése során gyűlték fel. Megosztanál néhányat azok kedvéért, akik érdeklődnek az írás iránt, esetleg ragadtak már tollat / billentyűzetet, de nem merték a világ elé tární, vagy éppen tanácsként azok számára, akik már publikáltak valahol, de nem azt kapták, amire számítottak?

T. S.: Ha valaki még nagyon az elején tart a dolognak, annak mindenképp azt tanácsolom, hogy mutassa meg a szűkebb környezetének a munkáját, mielőtt szélesebb közönség elé merészkedik. Sok kínos pillanatot lehet így elkerülni. A kritikát pedig nem sértődötten, hisztisen kell fogadni, mert sokszor bizony jogosan tesznek szövé egy-egy hibát, s általában nem a szerzőt bírálják, hanem csak a művet. Érdemes elgondolkodni a véleményeken, még ha első látásra nem is értünk vele egyet. Az írás ugyanúgy tanulható dolog, mint bármi más. Am a kiemelkedéshez nem elég, ha „csak” elsajátítjuk a technikát. Készülhet így korrekt iparos munka, de az olvasó többnyire megerzi, ha hiányzik a műből a személyes motiváció.

A haladó írók már biztos tudják, de azért leírom. Nagyon sokat jelent, ha olyan társakat találunk, akik értékes tanácsokkal, hasznos meglátásokkal tudják segíteni a munkát. Szerencsére nekem több olyan szakmabeli

ismerősöm is van, akikre támaszkodhatom és akiknek adhatok a szavára.

LHQ: Említetted, hogy több antológiában is megjelentél. Melyek ezek?

T. S.: A megjelenések sorrendben:

A Gonosz melegágya (Rothadás fantasy antológia, Cherubion 2007)

Lélekvesztő (Amnézia sci-fi antológia, Cherubion 2008)

Manonymus (Osiris sorozat, Cherubion 2008)
Társszerző: Norbert Winney

Orksziporka (Orktánc fantasy antológia, Cherubion 2008)

LHQ: Részemről kifogytam a kérdésekből. Van-e még valami, amit el szeretnél mondani?

T. S.: Többször gondolkodtam, mi hiányzik az irodalmi portálokból, mivel lehetne jobba tenni a működésüket. A legtöbb szerző arra vár, hogy mások elolvassák (és lehetőleg dicsérjék) a munkájukat, de arra nem gondolnak, hogy a többiek épp ilyen visszajelzésekben reménykednek. Ha én valaha készítenék egy hasonló honlapot, ott mindenképp feltétel lenne a megjelenéshez legalább két másik novella véleményezése.

Mindemellett nagyon értékelem az olyan irodalmi honlapok munkáját, mint a Lidércfény. A legjobb példája annak, hogy profit nélkül, pusztán lelkesedésből is létre lehet hozni értékes dolgokat.

LHQ: Köszönjük az interjút!

T. S.: Megtiszteltek velem!

A Hóhercegnő és a Szörnylovag

Időről időre felbukkannak olyan történetek, amelyben egy hős lovag küzd egy szépséges hercegnő kegyeiért. De mi van akkor, ha a lovag egészen mást keres, és a hercegnőnek sem olyan egyszerű a dolga?

Hol volt, hol nem volt. Volt egyszer egy messzi királyságnak leánya, a szépséges hercegnő, ki egy szépséges téli estén született. Arról kapta a nevét, ami a legszebb a földön, a hóról. Mindig változó, békés hangtalan fehér szépség. Hát ilyen volt a hercegnő is. A Hóhercegnő.

Ezt az égi tüneményt egy irigy boszorka kiskorában szörnyű átokra ítélte: átka vala az, hogy senki se lássa a szépségét... sőt még őt is hazudtolják meg a csalfa tükrök. A leány ezért a legmagasabb vártoronyba zárta magát, sárkánnyal őriztetve azt, és fogadta a sorscsapásokat, mivel vélte, egy rém ezt érdemlé.

Bús történet ez... még búsabb mesém másik szereplőjének mítosza. A rettegett Szörnylovag vala eme mese hőse. Egy délceg herceg, ki belül fenevad volt. Kegyetlen szörny, ki minden próbán győzedelmeskedett fejetlen dühével. Elsöpörte párbajokban százak személyét, de gyűlölte ezért magát, mert a népek rémnek.. a Szörnylovagnak vélték őt.

A bajnokot minél többen félték, ő annál merészebb próbákat keresett. Nem azért, hogy bizonyítsa másoknak vagy magának tettei nagyságát vagy bátorságát... nem... arra várt, hogy lésson egy veszedelmes küldetés, miben végre büszkén vonulhat az égiek elé, mert elbukik...

Így történt, hogy a vad, ami hajtotta a lovagot, a hercegnőhöz indult, de nem kellett neki egy asszony szíve, hisz tudta, oly rémség ő maga, hogy mikor sisakja lekerülne, a nemes nő azonnal szörnyethalna. Hát akkor miért indult végzetes hajszájába a harcos? Mert remélte, most elbukhat.

Mikor a teljes vértés kardjával a kék gyíkra rontott, annak lánghellete perzselte. A füstök közül kormos férfialak lépett elő. Eddig türelme végtelen volt, de az első csapás után a Szörnylovag a sárkányra ugrott a pallosával, és azt megsebezte. Eget tölté be hatalmas teremtménynek fájdalomdala.

A békésen pihenő asszony csatának zajára riadva lépett ablakához, és undorodva látta saját magát visszatükröződvén. Kezei könnyedén csapták ki az ablakot, és imígyen figyelte a két fenevad végtelennek látszó csatáját.

Esélytelenek látszott a lovag, ki méretét meghazudtolva fogadta gigantikus ellenfele eget rengető csapásait. Testéről úgy pattogzott le a vértjének darabja, mint a tűzből a parázs. Engedni láttatta oroszlánokat idéző szőrmés ember-rém külsejét, ki vicsorítva dobta el a sisakját, és figyelte a karmos mancsot, ami könnyedén csapta az egyik oszlopba.

A hulló feje kígyózó nyakán emelkedett az oszlopnál tátongó résbe, hogy megnézze, mennyi maradt az elhunyt hősből, de keserűen vette észre, hogy annak a végében hörögve áll pengéjét szorongató nemes, hogy befejezze, mit kezdett. Nagy levegőt vét a rém, és ordítva ugrott ki a bástyából a lovag. A pokolfajzat orrából füst és fogai közül lángok szabadultak el, de ekkor már a köpenyes a rom és a rém között szállt az égben, két kezével dőfésre markolva szablyáját.

A Hóhercegnő rémülten fordult el, mert tudta, ismét egy hős bukott el értelmetlen küldetésében. Robajokat hallott és az ablakot maga után bezárta. Az ágya felé sétálva az asztalon megsimogatta kicsiny koronáját, de tekintete mégis a szoba tulsarkában lévő tükrön akadt meg. Keze ökölbe szorult, látva a teremtményt. Majd egy nagy csörömpölő hanggal az szilánkokra törve zuhant a földre egy királyi ékszerrel, amit a havak királynője dobott oda dühében.

Ekkor a kék hajú, fehér bőrű, tengerkék ruhákba öltözött ifjú beült a székébe, és trónusának két karfáján könyökölve keserűen rejtette keze közé az arcát. Ám a cellája ajtaja ekkor kitért, és egy szőrtől és sebektől torz fekete vértés, koromtól foltos, de zöld köpenyes lovag lépett a leány elibé.

A Hóhercegnő finom keze megérintette a Szörnylovagét, és annak minden csúfsága eltűnt onnan, hol ama szépség simította. A fiatal szeme felpillantott az örökösre, és megpillantotta ama szépséget, mi csak egy átok tudott elrejtetni mások elől. Lésson ez a Hóhercegnő és a Szörnylovag meséje... aludj jól hercegem... mert nem tudhatod, hogy ha van, mi is lesz a mese folytatása...

Zspider

©Thomas Abrahamsson, celebrn@lysator.liu.se

Az ötvenes varázsa, avagy a római "L" csodái

Az íráskészség fejlesztésére rengeteg játékot kitaláltak már. A következő ötlet egy kedves barátom fejéből pattant ki, tollgyakorlat gyanánt: - Tessék ötvenszavas novellákat gyártani! Pont ötven. Se több-se kevesebb.

Kezdetben nagyokat mosolyogtunk a feladaton, azután kiderült, nem is olyan egyszerű a dolog. Minden egyes szóznak kétszer is mérlegelni kell a létjogosultságát. Kicsit olyan „haikus” feladat. Rákaptam az ízére, ezért gondoltam, megismertetem másokkal is, hátha ragadós a lelkesedés.

Remegő kezekkel helyezte a fekete tokot az asztalra. Lelkére úgy tapadt a bűntudat, mint a dobozra a többhetes por. Határozott mozdulattal csapta fel a tetejét. Szeme és ujjai egyszerre futottak végig a karcsú testen. Kívánta! Érezni nőies vibrálását a vonó alatt, és megszülni - ami még sohasem sikerült - a tökéletes hangot.

Megtorpant. Felrémlt előtte az undorító csúszómászók képe, de a vágy erősebb lett félelménél. Kibújva cipőjéből lábujjait a rét húsos fűszálai közé fúrta. Néhány bizonytalan lépés után szétárt katokkal és égnek szegezett tekintettel, gyermeteg futásba kezdett. Megszédült. ...hanyatt vágódott. Boldogság töltötte el. Combja belső oldalán hangya mászott felfelé. Kislány volt... Hetvenévesen.

- Így kellett történnie! - ismételtette gépiesen három hónappal ezelőtt, a totálkáros autója mellett állva - Hísz annyira elkényelmesedtünk...

- Így kellett történnie. - jegyzi meg halkán most - Különbem sosem tudom meg, milyen illata van az átázott fűnek, milyen a gyerekek gyalogos hangja az oviból hazafelé...

- Ma sincs több időnk, csak nem rohanunk...
...Élni.

- Na, ne csináld már! Hallod Kedves? Tudod, hogy te vagy a mindenem, hogy nélküled semmi se megyek. Mindig is csak te voltál nekem. Mi már összeszoktunk. Hát nem hordozlak évek óta a tenyeremen? Mindent megkapsz, most miért butáskodsz? Ne kérsd magad...

- Indulj már be te ostoba traktor! Vár a munka.

Ahogy haladt végig a házon, egyre nőtt benne a düh. „Hát ezek az új lakók végleg kihoznak a sodromból!” - gondolta - „Micsoda rendetlenség! Minden csupa kosz, és ez az izlés... Túlcicomázott, giccses dolgok halmaza. Babarózsaszín függönyök. Pfujj! Hiába próbálkozom, semmivel sem tudok rájuk hatni. Vasidegzetűek! Pedig egy kísértetnek is lehetnek elvárásai...”

Fuvallat

A zombi üres tekintettel bámult maga elé, nem értette, mi történik. Ő agyat akart szerezni, hogy elmúljon kínzó éhsége, hogy ne fájjon a rothadás. Élő ember helyett egy furcsa fémlény állt előtte. A robot számítógépagya lefuttatott egy alakfelismerő algoritmust. „Nem ember” - érkezett a válasz. - „Pusztítsd el!”. Az automata gépágyú eldőrdült...

Pista bácsi leszállt a bicikliről. A kerék teljesen leeresztett, a gumiabroncsot a kerékpárúton heverő összetört sörösüveg darabjai hasították ki. „Talán valami részeg állat dobta el itt az üveget” - gondolta Pista bácsi. „Mindegy, úgyis ideje volt már, hogy új gumit vegyek a biciklire” - zárta le gondolatmenetét, majd füttyörészve tolni kezdte kerékpárját.

Kapitány

Mari néni - fél füllel a kinti zajokat figyelve - a kötényébe törölte nedves kezét.

„Míntha csikorogna a kertkapu...” De hiába meresztgette a nyakát, az udvar üres maradt. „Hejj Pistabá, Pistabá! Csak nem jössz... Pedig megígérted, hogy segítesz. Még sörért is elbattyogtam neked a boltba, de hazafelé kiesett a szatyorból a bicikliút...”

Fuvallat

Meredten bámulta a monitort. Kellemetlenül érezte magát. Eddig olyan jókat beszélgettek, nyíltan, mindenféléről. Most meg ez:

- Kapcsolatunk túlmegy bizonyos határon. Nem folytathatom tovább. Szia.

Érezte, hogy fojtogatja a sírás. Lassan tudatosodott benne, hogy átverték. Nem. Saját magát verte át. Elfelejtette, hogy egy mesterséges intelligenciával beszélget. Túl jól sikerült. Törölte.

Jimmy Cartwright

- Jössz vacsorázni drágám?

- Mindjárt, csak a vacsora előtt ki kellene cserélnem még egy dugattyút!

Ekkor elkezdett remegni a föld, és megindult a havazás. Egy pillanatra megszűnt, de rögtön folytatódott is. Végül az ég felől óriási robajként megszólalt egy vékonyka hang:

- De jó ez az üveggömb! Hogy esik benne a hóóóó...

Dominik Blasir

Ott állt előtte a harcos. ... Gyenge vénember, semmi esélye, kardommal suhintok egyet, és már vége is. Művészi mozdulattal rántotta elő kardját, és suhintott vele az öreg nyaka felé. Meglepődött, nem volt ott és egy tör meredt ki saját melléből... Bolond harcos, külső után ítelt. Majd a mágus tovaleportált.

Samuraj

Egy nő ült a folyó partján és az aranyló Nap fényében fürdőzött. Már napok óta gondolkodott rajta.

TENGERKÉK SZEMEK. Ez a két szó ötlött fel benne hirtelen. Boldogság töltötte el, ahogy ki mondta.

-Igen, ez lesz a címe! Tökéletesen illik a regényemhez - pattant fel örömeiben, és azonnal felhívta a kiadót.

Sarah26

[Azt, hogy minden novella valóban 50 szóból áll-e, nem ellenőriztük, de bízunk az írók ilyen irányú számításában. :) - Lidércfény HQ]

Szentes Árnjai

Szinte minden író másféleképpen képzel el egy-egy helyet, attól függetlenül, mely korba, idősíkba helyezi. Többnyire azonban maga a hely is fikatív, még akkor is, ha hasonlít az adott író szülővárosára, lakóhelyére. Vannak azonban olyanok, akik egy koknrét hely egy lehetséges konkrét jövőjét tárják fel az olvasó előtt.

Szentes, Magyarország 2064 szeptember 26, péntek; 0.21

Az ütött-kopott Gaz-Willy terepjáró kényelmesen fordult be a Kossuth utcára, miközben az őszi eső halkán szemerkélt a sötét városra. Leállt a kocsi a Zsidó-templom előtt. Az épület több, mint fél évszázada ugyanazokat a funkciókat látta el a város életében, mióta a múlt század utolsó évtizedében felújították. Zsidó szentély, könyvtár és Mátrixpont.

Árnycska kiszállt a humán méretűre tervezett gépjárműből, és összébb húzta magán a páncélkabátot, mely most is jó szolgálatot tett, hiszen a szeptember végi szemetelő eső már ott hordozta magában a tél lehetőségét; érezni lehetett benne a maró hideget. Árnycska tudta, hogy ez egy fontos este, ezért nem akarta lekésni a találkozót, amit a Szentes-tó városhoz közelebbi részéhez szervezett Izomagy a Nádvagók vezetője. De mindenképpen meg akart arról bizonyosodni, hogy nem lesz semmi gond, és nem szeretne volna, ha a Nagy Testvér kiszúrja őket. Ezért is jött először ide a Könyvtárhoz.

Fellépett a járdára, majd gyors, de nem sietős léptekkel megkerülte az épületet. Állhatott volna az épület mögötti parkolóba is, de akkor félő volt, hogy valami baja lesz a terepjárónak. Neki pedig ma este mindenképpen szüksége volt a járműre; a Szentesért Társulás rendfenntartói jobban ellenőrizték a főutcát, mint a mellékutakat. Mivel a sötét helyeken előszeretettel beleztek ki a járműveket a bandák, és motor nélkül a terepjáró nem megy.

A biztonság kedvéért először körbenézett, mielőtt benyomta volna a templom pinceablakát, és bebújt rajta. Számára ez rutin volt, számtalan esetben tört már be a könyvtárba, hogy fellépjen a Mátrixra, és elintézzon egy-két ügyét; ha nem az illegálisan felállított csatlakozóját akarta használni a Vajda-telepről.

Az igazgatói irodából intézte folyamatosan az ügyeit, és még idáig egyetlenegyszer sem kapták el. Maga is csodálkozott rajta. Éppen ezért a lehető leggyorsabban végzett a műhold kikapcsolásával, hogy ne lásson semmit, mikor a Szentes-tó fölé ér. Az erősen módosított CMT Avatar megint csak jó szolgálatot tett, nem hiába fizetett érte egy kisebb vagyont.

Tizenöt percel később Árnycska leállította a tóparton a terepjárót, felpillantott az égre. Tudta, hogy a műholdak odafent köröznék, de ebben az órában Szentes „láthatatlanná” válik a számukra. Az órájára pillantott - még húsz perc a találkozóig. Kényelmesen hátradőlt, a rozoga ülés pedig hangos nyöszörgéssel vette tudomásul, hogy a nő megváltoztatta rajta a testhelyzetét.

Árnycska körbepillantott a nádasban. Nem

sok minden mozdult ezen az őszi késő órán. A helyett, hogy otthon aludnék - gondolta. Egy nagyási hóbertban szenvedő trollnak segíték. Lelki szemei előtt borult minden harsány zöldbe, és kellemes langymeleg nyárrá változott a táj. Egy sok évvel ezelőtti nyári emlék idéződött fel benne; kiszökött a házukból szülei határozott tiltása ellenére, hogy találkozzon azzal a magas, jóképű sráccal. Azzal a céges disznóval! Pedig teljesen bele volt csavarodva tizenhat évesen. De csak utána jött rá, hogy minden férfi - különösen a cégesek - egy mocskos disznó. Egy perverz disznó. Csak azért csábított el, mert kíváncsi volt... Hogy a törpe lányok mennyire „bozontosak”. Persze miután lefeküdt vele, a srác dobta, arra hivatkozva, hogy nagy köztük a társadalmi különbség, csak azért, mert egy kicsit barnább a bőre, mint a magyar lányoknak általában. De hogyan is gondolhatta, hogy együtt marad vele. A szüleinek persze nem szólt egy szót sem; szíjat hasítottak volna a hátából.

Árnycskát az óra sípolása ébresztette fel az álmódorából. Idő van! - gondolta, és leellenőrizte, hogy a Ceska vz/120-as pisztolya töltve van-e. Az ember ugyebár sohasem tudhatja, mibe szaladhat bele egy ilyen találkozó alkalmával. Mivel mindig készen áll a vadászatra.

Kiszállt a kocsiából, és elindult a megbeszélthely felé.

- Na megjött a feles tesó is! - mondta a jelenlévők közül az egyetlen ork, utánozva vígjátéki stílusban a lány nemzetiségét.

- Fogd be, bunkó! - vetette oda a lány a fickónak.

- Na, ha már ilyen családiásan összejöttünk, akkor rátérhetnénk az üzletre - mondta Izomagy, a csapat egyetlen troll tagja. A Társulat kezd egy kicsit messzire menni. Két napja megerősítették a járőrszolgálatukat a mocsárban és a környéken. És így bajosan hozzuk be a cuccokat.

- Mi lenne a dolgunk? - kérdezte Árnycska.

- Nem kertelek. Át kellene hozni egy szállítmányt a szegeledi határon - mondta a troll, miközben az egyik agyarának ezüst tokját piszkálta.

- Be se képzeld! - vágta rá a nő. Hogy bennünket lőjenek le a határvasdások, mint valami gumikacsát. Az egyébként is az ennek a beképzelt majomnak a reszortja! - bökött az orkra.

- Téged egyébként is elsősorban elektronikai szakértőként, illetve Mátrix fedezetként használunk - nyugtatta a troll a törpét.

- Miféle Mátrix? Örülhetünk, ha van kapcsolat a rendszerrel, főleg itt a semmi közepén! Nem kell a púder, Izomagy! Mi a VALÓDI oka, hogy kellünk ehhez a melóhoz? - szegezte neki a kérdést paprikás hangnemben a lány.

- EZ a valódi ok - mondta a troll, megőrizve a

hidegvérét. - És úgy tűnik, rászolgáltál a hírnevedre; tényleg nagyszájú vagy.

De a törpe még mindig nem hitt neki.

- Mennyiért? - kérdezte az ork, aki Pléhpofa névre hallgatott, egy eléggé nyilvánvaló beültetés miatt. A kérdés végül Árnycska érdeklődését is felkeltette, és a gyanakvását némileg elaltatta.

- Húszezer, plusz a jutalék - bólintott a troll.

Húszezer nujen - gondolta a lány. Azzal egy jó ideig kihúzhatják. Bár az afancokkal teli mocsárban mászkálni, így szeptember végén még nem biztonságos. De akkor is, húszezer nujen! Persze azért egy újabb kérdés fogalmazódott meg benne.

- Csak azt nem tudom, miféle Mátrixtámogatás kell odakint a mocsárba?

- Mint mondtam, - folytatta a troll - elektronikai szakértőként van rád szükségünk, és te egy másik helyen leszel, becsatlakozva. Segítened kell a Társulat elleni vadászatban... - mondta sokat sejtetően.

***

Lassan lépdelt a zombékok között Tamás atya. Jól tudta, hogy bár már elkezdődött az ős, de ha ügyes, akkor még találhat kővarangyot a Szentestő déli részén fekvő láposban. Tehát érdemes volt ezen a korai órán kijönnie, mivel ilyenkor a csempezsek már hazatértek, de az utolsó szafarik még nem indultak el a mocsárban. Így nyugodt volt a környék, és az ég kelet felé már erősen világosodott.

Nem félt attól, hogy egy afanc - azaz egy parakrokodil - megtámadja, mivel jól felkészült ellenük; és magával hozta a kábító lövedék varázsfókuszát is. De megéri a kockázatot, ha véletlenül összefutna egy krokodillal, mivel a kővarangy homlokán található ásványos kicsapódás tökéletes alapanyaga lesz a következő fókuszához, és rendkívül értések az ilyesfajta alapanyagok.

A nádasból egy csapzott emberfej emelkedett ki. A pap egy pillanatra visszahőkölt, és elkezdett összpontosítani a mágikus energiára, hogy varázslatot formázzon belőle. Az emberi fejhez test is párosult, haját összetapasztotta a víz, és bizonyos helyeken a rászáradt vért sem tudta feloldani. Kiköpte a mocskos vizet, és köhögve próbált kimászni a partra. A pap odaugrott, és segített neki kimászni a vízből. A nő teljesen legyengült, és valószínűleg át is fagyott a hideg vízben.

- Hol sérült meg? - a dekás próbálta a látását a

papra fókuszálni, de miután harmadszorra sem sikerült, így időlegesen feladta.

- Hol sérült meg, a fején kívül? - kérdezte ismét a katolikus pap.

- Valószínű, hogy csak ott. És agyrázkódásom is lehet, mivel kettőt látok magából. Tulajdonképpen ki maga? - próbált talpra állni Árnycska.

- Tamás atya vagyok a szentesi katolikus plébániáról. De jobb lenne, ha nem beszélne és mozogna sokat, legalább addig, amíg meg nem vizsgálom - ezzel elkezdte asztrális képét vizsgálni a lánynak, további sérülések után. De szerencsésen nyugtázta, hogy nincsenek.

- Árnycska - csak ennyit mondott, mert papok ide vagy oda, nem nagyon bízott meg benne.

- Hívok segítséget.

- Ne! Ha autóval van, atyám, akkor nagyra értékelném, ha bevinne a városba, onnan majd elintézem a dolgaimat - bár tökéletesen tisztában volt vele, hogy segítség nélkül még a papnak a kocsijáig sem jutna el.

- Jöjjön, nincs messze a kocsim - ezzel ölbe vette a törpe dekást, és elindult kifelé a mocsárból.

Egy hatalmas árny csusszant ki a vízből. Legalább négy méter hosszú volt - ha nem hosszabb - és hódra emlékeztető farka eloszlatta azt a gyanút, hogy egy cirkusztól elszökött krokodil akar reggelizni. Kitérte a száját, és rásziszegett a Tamás atyára. Az atya összpontosított, és a fókusz erejének egy részét felhasználva megerősítette a varázslatát, mely csak az asztrális síkon volt látható. És elengedte a varázslatot, melynek következtében az afanc azonnal álomra szenderült. Majd az atyára ható asztrális energiák negatív következményeit próbálta csökkenteni - ugyancsak a fókusz megmaradt erejének segítségével. Sikerült teljesen eliminálnia azokat. Tamás atya megszorozta a lépteit a rozoga, benzines Nissan Jackrabbitje felé.

Árnycskának csak foszlányok maradtak meg, hogyan kerülhetett a mocsárból a katolikus templom parókiájára. Amikor megérkeztek, mintha látna volna két mozgó vízköpőt a parókia tetején, de utána szinte biztos volt benne, hogy csak képzelődött. Betudta a fejét ért sérülésnek.

Két nappal később már tisztán emlékezett a vadászat részleteire, miután a katolikus pap többször is meggyógyította, mind hagyományos, mind mágikus módon. Hálás volt a papnak, mivel nem kérdezett semmit, és a rendőroket sem értesítette. Árnycska fejében kavargtak a gondolatok.

- Az a szemét izomagyú troll! Nem véletlen a névválasztás - gondolta keserű szájjal. Még hogy fegyvercsempészet. Drogokat kellett áthozni a határon. Mocskos díler! Ráadásul maga is függő. De jelen helyzetében nem tudott semmiféle módon tenni a Dél-Alföld második legnagyobb bandájának fejével. Pedig lett volna ötlete ezzel kapcsolatban. Talán majd egy másik, kedvezőbb alkalommal, biztosan alá tud gyújtani.

Ha'lathin

A szerző megjegyzése: Amennyiben a kedves olvasó érdeklődését felkeltette egy lehetséges - 2064-béli - Szentestő leírása, akkor többet is megtekinthet a nedvescica.extra.hu weblapon a Letöltések/Shadowrun könyvtárban. Mindenkit szeretettel várok.

A hazatérő

Az éjjel furcsa álmot láttam,
újra jártam egy régi házban.
A csillagösvény legvégén,
régmúlt s jövő rejtekén.
Ahol a tér mit sem ér,
időörvény szegletén.

Az asztalnál már
többen vártak.
Jóbarátok, útitársak!
Kóborlásunk idején,
itt szövődik új remény.

Láttalak a körben Téged!
Arcod, a felismerés tüzeiben égett.
Csizmád ugyan nyögte még az út sarát,
de tested dalolta a viszontlátás himnuszát!
S a hosszú vándorlások magányszedte,
vágyöntözte élménycsokrát,
egyetlen egy mozdulatban adtad át.

Szelídülő tekintetem felemeltem...
S szemedből visszaköszönt rám,
a borostyánkőbe zárt Idő!

Fuvallat

Forogni

Sötétségbe burkolózva ringat az illúzió
Fehér árnyak szállnak alá
Prizmák fényei törnek darabokra
Volt, hogy reméltem
Volt, hogy hittem a jövőben
Akkor pillanatok jöttek hurkokkal,
Hamis gondolatokkal, s elszakítottak
Tőlem Téged, kit úgy imádtam...

Szabálytalan szimmetria zúz össze,
Rám folyik a megzápult világból...
Káros csodák korszakában
Hánykódni messze az úton
Elfojtani szerető szavak sorát...

De láttam a szikrát a szemedben,
Láttam magam az álmaidban...
Távol, s mégis oly közel
Az élet hurrikánjában keringünk...
Forogni, s mégsem feledni
Rezdülni és közben szeretni...
Ez lenne a cél...

Lord Faustus

Forró nyugalom

Húzd magadra az ürességet,
Öltözz a sejtelmesség báli ruhájába,
Áttetsző legyen s láthatatlan...
Míntha csak a semmibe burkolóznál...!

Mint kövek, mozdulatlanul fekszünk
Boszorkányos mágia, mi körülvesz
Meghasadt elménkben szunnyadó érzés
Feltámad, s hatalmába kerít a vágy...
Kevés a pillanat heve, kell még pár perc,
Mire ráeszmélünk, erősek vagyunk szívünkben
Mint hordalék, felgyülemlik a forróság,
S elárasztja minden idegvégződésünket...
Kéz a kézbe kulcsolódva feszül, remeg, s érez
Mosolyog a pára a tükör innenső oldalán,
S kacagva bámul rajta át a szellemvilág...

Ha az árnyak összeérnek a napnyugtában...
Eljövök hozzád az éjnek szárnyain...
A sóhajok halhatatlanságot fakasztanak
S úgy érzed: egy vagy mindennel;
A vízzel, a tűzzel, s a széllal...
És karjaimban biztosnak érzel mindent
Az univerzum tartópillérein,
Mit csillogó könnyek áztatnak...

Lord Faustus

Ember, Küzdj!

Ha már sötét van, és
Nem ragyog a fény,
Ha kiutat keres a
fuldokló Ény,
Ahogy a rab vágyik
A szabadságra,
Ki kell törni,
Egy más világba!

A remény hal meg utoljára,
Az életnek ez a menedékháza,
A ház romos, majdnem összedől,
Sose add fel!
Kezd előlről.

A halál az élet szolgálója,
A test a lélek kormányja,
Terajtd múlik, mit hoz a jövő,
Mindig kell a remény,
Ha elfogy az erő.

Ha úgy érzed, hogy nincs kiút, és
Az élet téged sújt,
Harcolni kell, legyőzni a rosszat,
Mert a felszabadult lélek
Megnyugvást okozhat.

ImiRamone

Írsz? Versekét költesz? Rajzolsz, festesz? Fotózol?
Egy hely, ahol MEGMUTATHATOD, mit tudsz!

BÉLA BOLTBÁ MEGY

Béla egy nap elhatározta, hogy elmegy a boltba. Nem szívesen tette ezt, hiszen tisztában volt azzal, hogy a törpék mindenütt ott vannak. De mivel nem volt otthon élesztógomba a spájzban, ezért muszáj volt elindulni. Szomszédja, Szergej, gyakran mondogatta hegesztés közben, hogy a törpék mindenütt ott vannak, de ezt egyébként is tudta mindenki.

Reggeli után Béla elindult a boltba, kezében egy fehér nejlonszatyorral. Átvágott az erdőn, amelyet a nagy árvíz emlékére ültettek, de erre már csak a nagyon öregek emlékeztek, közülük is csak azok, akik még nem voltak szenilisek. Viharos erejű szél fújt, Béla szeme és orra telement porral. Ezért felvette a gázálarcot, így nem érezte annyira a hideget. Bélát felháborította a szél viselkedése, de nem volt mit tenni. Élesztógombát akart venni, így át kellett mennie a sötét erdőn.

Az erdő szélén Béla meglátott egy zombit. A zombik egyre ritkábbak voltak errefelé, régebben még sokkal többen voltak, de azóta, amióta a folyó kiöntött, és magával sodorta a zombikat, egyre kevesebbet lehetett velük találkozni. A zombik a törpéket sem szerették, így hát nyugalom honolt a göcsörtös fák között. A zombi egy ideig üres tekintettel bámulta Bélát, majd jobbnak látta, ha bemegy a barlangba. Béla nem ment utána, mert nem szerette a hideg, nyálkás barlangokat.

Béla negyedóra elteltével megérkezett a boltba. Lujza, a boltos lány üdvözölte őt. Béla három kiló élesztógombát kért tőle. Ezen kívül még két shotgunt.

- Megint a zombik? - kérdezte Lujza.
- Igen, láttam egyet a barlangban - válaszolta gázálarcán keresztül szörcsögve Béla.
- Lőszert is kérsz hozzá? - érdeklődött Lujza.
- Legyen vagy ötven - mondta erre Béla.
- Tessék - nyújtotta át Bélának a gombát és a fegyvereket Lujza.

Béla néhány régi spanyol aranyat vett elő zsebéből, fizetett, majd kiment a boltból. A szél tovább erősödött, vadul rángatta Béla khakiszínű vegyvédelmi köpenyét. Béla visszanezett a boltra, melynek masszív vasbeton falai derekasan dacoltak az elemek haragjával. A boltot még a törpék építették annak idején.

Béla elballagott a barlangig. Néhány lőszert nyomott a shotgun tárába, majd az egészet beleürítette a barlang torkába, oda, ahol a zombit sejtette.

- Köszönöm, hogy segítettél nekünk - mondta neki egy törpe.

- Igazán nincs mit - válaszolta neki Béla.

Béla ezután hátizsákjába tette a fegyvert. Beült a páncélozott harci helikopterébe, és hazarepült.

Este pedig jóízűen elfogyasztott másfél kiló élesztógombát.

Kapitány

PISTA BÁCSI UTAZIK

Egy napon Pista bácsi úgy döntött, hogy elutazik Budapestre. Így is cselekedett: korán reggel elbiciklizett a vasútállomásra, és kerékpárját leadta a megőrzőben. Átballagott az állomásépülethez, majd megvette a Budapestig szóló jegyet, sőt retúrjegyet is vásárolt. Ezután megvárta a Szolnok felé közlekedő sebes vonatot, felszállt rá, majd elzötyögött a nemzet fővárosába.

Számára a Nyugati pályaudvar volt a végállomás. A Nyugatiban Pista bácsi leszállt a vonatról. A közelben található BKV-jegypénztárban vásárolt két darab vonaljegyet, majd kísért a Nagykörútra. Felszállt a hatos villamosra, és egészen az Oktogonig utazott vele. Megfordult a fejében, hogy ez a rövid utazás nem volt túlzottan kifizetődő, mivel a megtett út hosszához képest igen drága volt a jegy, de ez a tény nem zavarta különösebben. Ezután Pista bácsi a Liszt Ferenc téri műszaki könyvesbolt felé vette az irányt. Meg is érkezett hamarosan. A bolt már nyitva volt, és Pista bácsi felfokozott várakozással lépett be az üvegajtón. Rövid nézelődés után nagy örömmel vette tudomásul, hogy több olyan könyv is kapható, amelyet már rég szeretett volna megvásárolni. Pista bácsi könyvvállománya rövidesen több új, nagyszerű művel gyarapodott.

Pista bácsi ezután elsétált az Astoriára. A hosszú séta meghozta étvágyát, ezért - bár nem igazán rajongott a gyorséttermekért - bement a Burger Kingbe, és elfogyasztott egy sajtburger menüt. Ennek következtében el is múlt az éhségérzete. Mivel több dolga már nem volt, ezért elballagott a Kálvin téri metrómegállóba, s a második vonaljegy érvényesítése után felszállt a metróra. Nem utazott messzire, csak budapesti útja kiindulópontjára, azaz a Nyugati pályaudvarig. A mozgólépcső

segítségével feljött a felszínre, majd az egyik közeli élelmiszerüzlet felé vette az irányt. Az üzletben vásárolt egy fél literes kólát, néhány kiflit és egy tábla csokoládét. Jegyet nem kellett vásárolnia, hiszen eleve retúrjeggyel indult útnak. Megkereste azt a vágányt, amelyről az a vonat indult, mely a menetrend szerint visszavitte volna őt lakhelyére. A keresés sikerrel járt: a vágányon már ott várakozott a Szolnok felé közlekedő sebes vonat.

Pista bácsi elsétált a szerelvény mellett, s egyszer csak azt vette észre, hogy az egyik kocs ablakából jó barátja, Péter bácsi integet vidáman feléje. Pista bácsi felszállt a vonatra, majd megkereste barátját. Meg is találta, örömmel üdvözölte régi ismerősét, majd leült a vele szemben elhelyezkedő ülésre. A vonat menetrend szerint hamarosan elindult, s a hosszú utazás Pista bácsiék számára az unalmas zötykölődés és nézelődés helyett szórakoztató beszélgetéssel telt el.

Mikor megérkeztek a célállomásra, Pista bácsiék leszálltak a vonatról. Már az állomásépületnél jártak, amikor Pista bácsi észrevette, hogy kulcsosomója a vonaton maradt. Lélekszakadva rohant vissza, de szerencséjére a kulcsok ott voltak, ahol azokat felejtette: az ablak alá szerelt pohártartón.

Péter bácsi örömmel vette tudomásul, hogy barátjának megoldódott a problémája. Elköszönt Pista bácsitól, majd felszállt arra a csatlakozásra, amely továbbvitte őt otthona felé. A szerelvény mindössze egyetlen Bzmot kocsiból állt, amely tele volt a hazafelé utazó emberekkel. Péter bácsi alig tudott rá felszállni.

- Ez a magyar vasút - gondolta Pista bácsi.

Kapitány

Rakéta regényűjság 1978 április 25.

Bevezetésként előrebocsátom, ez az írás pár hónapot késett, a tavasszal kellett volna megjelennie. Azonban úgy vélem, a kerek évfordulóból ez a néhány hónapos „csúszda” nem von le semmit. Hogy a késedelem oka mi? Nos az a helyzet, hogy várok. Várakoztam és reméltem azt, hogy a kerek évforduló majd megihlet valakit, és közkinccsé teszi. Úgy tűnik, erre hiába vártam. Ugyan az általam igen tisztelt STW-os honlap több hazai csemegét publikált már, ezt nem. Nem tudom, miért nem. A honlap áprilisi fanzinjának előzetesében reklámozzák, hogy ott bemutatásra kerül, de azt nem tudja megszerezni mindenki. Ebből befolyólag úgy döntöttem, hogy ráveszem a Lidércesen Fénylő csipet-csapatot, publikáljuk a honlapunkon ezt a ritkaságot, mondjuk PDF formátumban.

Először is szeretnék egy merészet állítani! Itt és most ünnepélyesen ki merem jelenteni, hogy a digitális nyomtatás korában és korábban sem múlta fölül egyetlen rész ismertetője sem ezen írás tárgyát. Egyszerűen akár melyik rész legújabb kori ismertetője, nem beszélve a régi-ekről, nem ér a poros nyomába se ennek, sem terjedelemben, sem illusztráltságban. Ez még akkor is igaz, ha hozzávesszük, hogy a mi '78-asunk képei fekete-fehérek, és a minőségük csak kicsivel jobb egy korabeli napilap: „fontos eltvászt üzemeltető” cikkének képeitől. Talán túlzásnak, nagytmondásnak tűnhet, ha azt állítom: a Magyar sajtó azóta is ennek a pazar tűzijátéknak a mércéje alatt bujkál. Ismétlem: a győzelemhez nem elég a jobb technológia, szebb kivitelezés! Még a Rakéta sem ért a saját nyomába, amikor a Jedit ismertette. Ez egyszeri volt, ihletett pillanat. Az ember fia eltöpreng a megsárgult lapokat bambulva, hogy miként születhetett meg az ismertető. 1978-ban hogyan volt ez lehetséges, hiszen a filmes szaklapok, mint a „Filmszem”, vagy „Film-színház-muzsika” is csak szűköskén méricskéltek a híradást. Tudvalóval ez egy „kapitalista kultúrszemét” volt. Tudom, hogy miről beszélek, egy STW statisztikát készítve, volt szerencsém belekukkantani a kor sajtójába. Még a „Moziüzemi híradó” sem foglalkozott a már javában kaszáló filmmel! A '79-es premierkor is csupán egy-másfél oldalasak voltak a hírek, alig néhány képpel. Ráadásul általában ugyanazokat a képeket ismételték. A legtöbb újság tudomást sem vett a '77-es bemutató után kitört világhírtől. A „Rakéta” viszont egy esztendővel később, amikor már javában dühöngött a „láz”, egy grandiózus összefoglalót adott a külföldi film-szlágerről. Ézután jó bő egy esztendőnek kellett elteltie ahhoz, hogy a bemutató előtt, az akkor induló „Alfa” c. gyermekmagazinban Kuczka Péter tollából, a „Filmszem”-ben pedig sajtórecenziók jelenjenek meg. Hogy mi is történt, azon nem keveset gondolkodtam. 1978-ban tizenegy éves voltam, ezért aztán vannak emlékképeim arról a milióról, fel tudom azt magamban idézni. A science-fictiont a Kuczka-féle szocreál uralja, a „Kozmosz fantasztikus könyvek”-ben és a Galaktikában. A 2001 Úrodisszeia egy ismeretlen filmek számított, szerintem többen olvasták könyvben, mint látták filmben. Az egy évvel később startoló „Alien” szintén

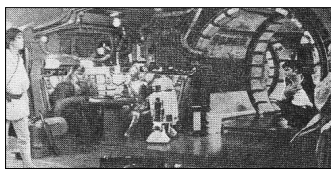
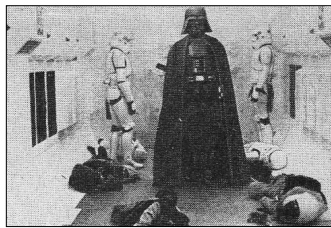
évekig ismeretlen maradt. Hogyan született hát meg ez a cikk? Most egy személyes adalék következzen, ami szigorúan az én magánvéleményem. Úgy vélem, a válasz, legalábbis részben az 1956-os eseményekig vezethető vissza. Ugyanis akkor a „Földművelésügyi minisztérium” tetejéről egy Kardos György nevű ávos alezredes lőtt a felkelőkre. Ebből kifolyólag később a Magvető kiadó igazgatója lett. Ez a figura akármilyen kemény volt a harcban, meglepően toleráns volt a kiadásban. Tehette, Acél György személyes jó barátja volt, együtt ültek az ötvenes években. A „Rakéta regényűjság” az ő műve. Nos az „ávos Kardos” sok mindent kiadott, amit más nem akart, vagy nem mert. Azt már sosem tudjuk meg, hogy miért döntött így, bár nekem van egy merész impresszióm ezzel kapcsolatban, majd a megfelelő helyen rátérek. Így azután megjelenhetett ez a párját riktó összeállítás, és mostanára a gyűjtemények féltett darabja. Talán az olvasó megbocsát e kitérő miatt, szükségesnek éreztem, hogy megértse, mekkora durranás is e cikk tárgya.

Ennek az egész „Rakéta” cikknek a legelső szenzációja, és erről sokáig nem volt tudomásom, egy előzetes, az egy héttel korábbi számból. Nem tudni, akkoriban hány sci-fi rajongó olvasta a „Rakétát”, tartok tőle, hogy nem sok. Ugyanis a „Rakéta” elsősorban kortárs szépirodalmi novellákat, folytatásos krimiket és külföldi újságokból képes tallózásokat közölt. Az elmaradhatatlan keresztretjvények mellett. Elvértve akadt azért sci-fi is, én Asimov egy novellájára, a „Mit neveznek szerelemnek” c-re emlékszem. Ebben a számban volt még fantasztikum, az „El-lenségünk az univerzum” c. cikk a sci-fi filmről szólt. Voltak benne Star Wars-os, sőt Alien-es képek is! Na most az egy héttel azt megelőző alkalomkor a „paraszt dekameron” c. történetben volt elhelyezve, Tripio és Artu, a következő, lila alapú felirattal: „A jövő héten: képek a csillagok háborújából”. Sose fogom elfelejteni, midőn először szembesültem az előzetessel. Egy kidobott újságköteggben tucatnyi „Rakéta” volt. Ebben hatalmas örömmre megtaláltam életem első teljes, jó állapotú, '78 ápr. 25-ikei példányát! Természetesen átnéztem a többi is, és ekkor bukkantam rá a beharangozóra a korábbi számban. Legalább akkorát ütött, mint a cikk, amit reklámozott. Azt már akkor jól ismertem, de addig fogalmam sem volt róla, hogy egy ilyen előzmény is tartozik hozzá. Buktam rá, de nagyon!

Hogy a tárgyra is térjek végre, az elsőként megemlítenő adat: a „Rakéta” a borítóval együtt 43 képet közöl a filmből, négy oldalon át, részletes, az abban a korban kiemelkedően helytálló tartalomismertetővel. Ha ehhez még hozzávesszük az előzetest is, akkor 44 kép! Ezért állítom, hogy ilyen nem volt azóta sem! Ennek a 43 képnek a többségét 1980-ban láttam először, és sokáig az egyetlen forrásuk volt. Ilyen képeket semmilyen más lap sem közölt! A képek mérete változó, a viszonylag nagyobbaktól a kicsikig. Az első oldalon minden főbb szereplő be van mutatva. Felsőrolom: Luke, Tarkin kormányzó, Obi-Wan, a két robot, Leia, „Chew-

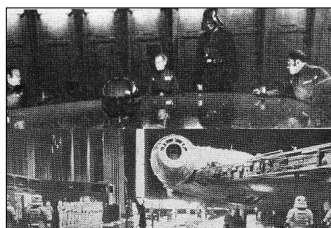

bakka", Han Solo, Darth Vader - és a nevét helyesen írják, míg egy évvel később, sőt még a birodalom idején is „Valder”-nek, meg „Dart”-nak költik át!! - Még egy „Tuszken”, és egy Jawa is ott van. Egy pillanatra visszapillantunk a borítóra is. Kérem ez nagyon el van találva, dizájnos, remek hangulata van. Piros alapon a Mos Eisley-i igazoltatási jelenet egy kockája! Ezt a képet nagyon sokáig csak egy német magazinból kivágva láttam csak, kicsi, fekete-fehér alakban. A borító egyeduralma a Birodalom... idején szűnt meg, amikor az akkor elterjedt „trafikos képek” sorozatban, színesben is hozzá lehetett jutni. De méretben - borító! - azóta sincs párja. A jelenetképek két oldalról közrefogják az írás szalagját, kivéve az első és utolsó oldalon. Az elsőt a szereplők középen vannak, míg az utolsón a csataképek a bal szélén. Itt látható a legnagyobb kép, egy tüzelő X szárnyú a Halálcsillag előtt. A fotók nem kronológiai sorrendben lettek beszerkesztve. A logika nem érthető, bár lehet, hogy szerepet játszott az eredeti fotók mérete. Az olyan képeket, mint a fogoly Leia, vagy a Leia és Artu, később több helyen publikálták. A Lord Vader a lázadó hajó folyosóján, pedig egy évvel és négy hónappal később a „Film-szem” teljes hátsó borítója lesz. Az olyan szenzációs képek, mint az Obi-Wan meg a vonósugár, Vader és Leia, a fénykard párbaj, a „Falcon” fedélzetén, a hősök kimásztak a szemetes veremből, Tripio és a rohamosztigosok, vita a tanácssteremben, és a kitüntetés a finisben, még a Jedi... idején sem sűrűn közöltek

közé tartoznak. A hulladék zúzdás kaland utáni fejkvarós kép, a mai napig csak itt van meg, a Falconon, Csubival sakköző robotokkal együtt.

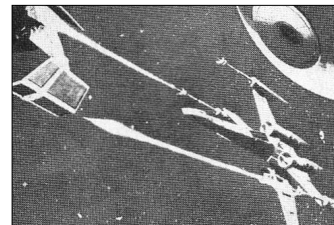
Külön figyelmet érdemel az illusztrációkhoz mellékelte szöveg. Ez egy abban a korban meglepően részletes ismertető, nagy vonalakban el is meséli a filmet. Egy évvel a külhoni premier után, és még egyvel az itthoni előtt nagyon jól informált. Mint ahogy utaltam is már rá, ez még 365 nappal később sem volt jellemző. A hozzáállása alapvetően jóindulatú. A történetet gyengének találja, szerinte a siker oka a jó és a rossz harcából látványos győzelemmel kikerülő jó. Hiányosságait szerintem megbocsáthatjuk, főleg ha figyelembe vesszük a későbbiek, melyek sokkal kevesebb infót és sokkal több tévedést tartalmaznak. Ami nekem

furcsa, hogy a szövegnek nincs gazdája! Nincs feltüntetve szerző, mintha az nem akarta volna a nevét adni. A stílus alapján felmerült bennem a gyanú, hogy Kuczka írta. Azonban később,

fol. Az nem ennyire részletes, kifinomult, több benne a csúsztatás, és határozottan érzékelhető egy negatív előítélet. A sikerre való tekintettel később kiadta a regényváltozatot, mégis úgy vélem Kuczka nem szerette a Star Wars-t. A „Rakéta” cikket szerintem bárki szívesen magára vette volna, mert kellemes a stílus, mégis ott van a név. E rejtélyen igen sokat filóztam, mert legalább úgy foglalkoztatott, mint maga a megjelenés. Végül az a vad ötletem támadt, hogy mi van akkor, ha az írta a cikket, aki kiadta? Igen, Kardosra gondoltam! A stílus szerény véleményem szerint ezt látszik igazolni. Kardos szerette a körmondatokat, szépen, sőt érdekesen tudott írni, noha nem volt egy őstehetség. Ezt elsősorban az életéről írt könyvben közreadott leveleiből és a Berkesivel közösen alkotott „Kopjások” c. kémregényéből szűrtem le. Ennek okán vállalom azt az állításomat, hogy a '78-as „Rakéta” cikket a Magvető kiadó akkori igazgatója írta... nem álnevében, névtelenül. Lehet, hogy látta a filmet, hiszen fedésben többször is volt külföldön a titkosszolgálat tisztjeként. Bár '77-'78 körül ez már nem biztos. Nagyon sokáig az hittem, hogy Kuczka volt. Kuczka vállalhatta volna az írást, nem kellett volna semmitől félnie. Nem tudom azonban, milyen volt a két ember viszonya, meglehet, nem volt közeli. Tehát szerintem nem ő volt. Valaki más írta, akinek szintén nem kellett félnie, de talán a pozíciója miatt mégsem látszott célszerűnek vállalnia a névvel. Úgy vélem, kikapcsolódás lehetett számára ennek az elkövetése. Valószínűleg egy külföldi magazin képeit tette be, esetleg a szöveg részletes átvételével. De lesz abban saját is, ezt gondolom.....

A „Rakéta” cikket először 1980-ban láttam, amikor egy ismerősöm, név szerint: Szírom Ernő, megmutatta nekem. Nagy élmény volt, mivel akkor még egy darab képpel sem rendelkeztem, viszont annál több zűrzavaros emlékekkel a moziból. Volt egy fellebbanásom, ugyanis a „Munkásor” c. újság is leközlött egy csataképet a filmből. Amikor ezt megtudtam, hazarohantam és apám engedélyével fel-dúltam a „Munkásor” gyűjteményét, hátha megtalálom azt a képet. Nem sikerült. A „Rakétát” évekkel később tudtam csak megszerezni, a teljes gyűjteményével, benne a „Munkásor”-béli fotóval együtt. Sokáig az volt az egyetlen példányom. Aztán szépen lassan összeszedtem még két példányt - iskolai papírgyűjtéskor, másik magángyűjteményből. Az új évezredben is sikerült egy elcsúszott nyomtatású, megsárgult példányt még kihalásznom egy nagy rakás papír közül. Ez is iskolai gyűjtőgetés volt, de itt már nem tanuló, hanem alkalmazott voltam. Úgy emeltem ki onnan, mint egy aranymosó az iszapból a rögöt. Ez a gyűjtőszennvedély azóta sem csillapult, csupán a lehetőségek, meg a példányok fogytak el. Ezidőtájt digitálisan még csupán a saját szkenelésemben van meg, illetve egy alacsony felbontásút még Jimmy csinált régebben. Interneten még nem talákoztam vele. Nem tudtam letölteni sehonnan.... eddig.....

TARTALOM	
Kelosszvári Grandpierre Emil LÁTHATATLAN FOSZEREKLOK	3
Jordan Hadzsziv VENDEGKÖNYV	9
CSILLAGOK HÁBORÚJA	10
Ambrus Zoltán A FÖLETLÉN EMBER	14
Vaan Totovenc NEW YORK-I KALAND	20
MTOSZOK, LEGENDÁK, ŐSTORTÉNETEK 17.	22
Ellis Peters AZ ARANYOS LÁNY	25
Tersánszky Józsi Jenő AKOMBAK TANAR UR	27
Henri Troyat A LEGJOBB VEVO	29
GERSE LASZLO OTLETEI	32
Ross MacDonald A GALTON-OGY	34

Homoergaster

Philip K. Dick: Az Alfa hold klánjai

Philip K. Dick *Az Alfa hold klánjai* című regényét szeretném a figyelmetekbe ajánlani.

Philip K. Dick számos kiváló sci-fi történet írója, melyek közül néhányból filmváltozatot is készítették több-kevesebb sikerrel. Példaként említhetjük a Szárnyas fejedelmű és a Különvélemény című hollywoodi produkciókat, bár az utóbbinál alaposan felpörgették az eseményeket és a megszokott sablonok sem maradhettek el. Ettől függetlenül az író címben említett regénye nem fog csalódást okozni az igényes sci-fi kedvelőinek.

A történet részben az Alfa rendszer egyik holdján játszódik, melyen eredetileg csak egy hatalmas elmegyógyintézet működött, de a háború miatt a bolygó elszigetelődött a Terrától. A kezeltek és utódaik városokat hoztak létre, melyek mindegyikében egy-egy bizonyos elmebajban szenvedők élnek. Külön városa van például a mániakusoknak, a paranoiásoknak, a skizofréneknek, a depressziósoknak és a hebefréneknek. Az egyes csoportok együttműködnek egymással, sőt létrehozták a tanácsot is, a bolygó legfelsőbb hatalmi szervét, melybe minden klán elküldi saját követét. Társadalmuk teljesen működőképes, bár mindenki tisztában van vele, hogy körülötte mindenki örült, beleértve a bolygó legfelső vezetőit is.

A történet másik szála a Földön bontakozik ki, a „normális” emberek világában. A főszereplő, Chuck Rittersdorf CIA ügynökként dolgozik, és éppen válik a feleségétől, aki mellel elismert házassági tanácsadó, és az Alfa holdjára készül kivizsgálni az ottani állapotokat. Chuck Rittersdorf élete teljesen megváltozik, amikor otthonról egy lepusztult lakásba költözik, és az események lázálomszerűen kezdik követni egymást.

Jelleme gyakran felbukkan Philip K. Dick más műveiben is. Érzé, hogy valami nincs rendben vele és a körülötte lévő világgal, de nincs hozzá ereje, hogy változtasson a helyzeten. A fontos döntéseket mások hozzák meg helyette, de a következményeket neki kell viselnie. Gyakorlatilag csak sodorják az események, és képtelen érdemben be-

folyásolni őket. Csódtömegnek érzi magát, de ennek ellenére talán még mindig ő a legnormálisabb a környezetében.

Egy idő után már semmi sem tűnik meglepőnek. A regény világának szerves részei a nem földi létformák is, így nem kell csodálkozni, ha egy kedves telepata nyálkagomba csusszan be az ajtó alatt, hogy kölcsönkérjen egy doboz joghurtot. Ráadásul e bizonyos nyálkagomba, Futó Kagyló úr több pozitív emberi tulajdonsággal rendelkezik, mint a könyvben szereplő emberek többsége. Szükség esetén pedig lehet számítani más szomszédokra is, például az olvadt fém létformára és a bóbítás pszimadárra.

Néhány ember is rendelkezik különleges képességekkel. Vissza tudják forgatni az időt, érzékelik mások gondolatait és belelátanak a jövőbe. Valójában elég nehéz eldönteni, mi történik meg valójában, és mi az, ami csak az egyes szereplők képzeletének szüleménye. A hallucináció teljesen valóságosnak tűnik, és a valóság alig látszik többnek egy értelmetlen lázálomnál.

Maguk a szereplők is elég bizonytalanul mozognak ebben az átláthatatlan és komor világban. Gyakran még a magabiztos és céltudatos figurák lába alól is kicsúszik a talaj. Összességében a könyv elég sötét képet fest az emberiségről, hiszen egy nyálkagombára jobban lehet számítani, mint az emberekre, és a köztudottan örültekből álló társadalom is ugyanolyan jól működik, mint a földi, és tagjai még toleránsabbak egymással szemben, mint a „normálisak”. Ettől függetlenül, bármennyire furcsa, a történet nem nélkülözi az optimizmust.

Összességében nagyon tetszett a könyv. Számos gondolatébresztő elem szerepel benne, és nemcsak a túlhangsúlyozott akció uralja a történetet. Lényegesen többet nyújt szimpla délutáni kikapcsolódásnál.

lda

Lidércfény

Online
kulturális magazin

Szépirodalom, Science-fiction, Fantasy, Horror, Humor...
Nem csak online! Nyomtatható folyóirat, letölthető podcast!

www.szentesinfo.hu/lidercfeny

D.R.I.

...Ifjú sűvölvény korom egyik legnagyobb hatású zenekara íme eljött végre ide, Kelet-Európába is. Azon a hétfői napon beteljesült egy régi álmom...

A D.R.I. által teremtett szubkultúra és zenei világ rendkívül fontos mérföldkő volt életem egy szakaszában. A kemény és gyors zene, Kurt Brecht agresszív kiabálós éneke mércét és értékrendet adott. A videókon látott pogózás, színpadmászós beugrás, a tempóőrület kiszakított az addigi heavy, speed, trash metál körből és egy újba lökött, mely mindezeket magába foglalta, de jócskán túlmutatott ezeken. A D.R.I. harmadik lemeze, a Crossover zenei fejlődésem különleges állomása. Ezt az albumot hallgatva kezdtem el én is keményen táncolni. Az első két lemez félelmetes energiája - a Scum című Napalm Death lemezzel - alapozta meg bennem azt a zenei hallást, amely képessé tesz a mai napig a legextrémebb zenei formák hallgatására. A D.R.I. - Dirty Rotten Imbeciles - egy korszakot fémjelez. A 80-as évek végén, 90-es évek elején a D.R.I. lemezcímeit kiabáltuk bele a kocsmák hangzavarába, a következő felés előtt. Természetesen az összesre ittunk.

1997 szeptemberében hírek keltek szárnyra arról, hogy jön Magyarországra. Szeptember 10-én felmentünk Budapestre egy Death Metal fesztiválra, és persze jegyet akartunk venni. Amikor az MCD lemezboltban megtudtuk, hogy elmarad, őrjöntünk. Gyönyörű volt a jegy. Fekete alapon ezüst futó alak, de nem ért semmit. A pénztáros leányzó megmutatta a kérésünkre, mi pedig hisztiztünk.

Jött a tél, és még tartott a tél, amikor ismét azt hallom, hogy jön a D.R.I.!

1998 március 16-án, hajnalban a vonatra várva mondtam is Bocskay Csabának, hiszem, ha látom! Amikor Budapesten megláttuk az első plakátot, és megvettük a jegyet, akkor már elkezdett mocorogni bennem valami.

Az „E klub” kívülről úgy néz ki, mint egy erdőszéli panzió vagy nyaraló. Belül azonban rendkívül kellemes kocsterem, jó magas színpaddal. Aki még sosem járt ott, elsőre kissé labirintus-szerűnek fogja érezni. Itt találkoztam a legendával! Mielőtt a klub kinyitott volna, sikerült meglesnünk a D.R.I.-t próba közben, bár Kurt Brecht-nek csak a hátát láttuk. Ekkor már hajlamos voltam elhinni, hogy lesz D.R.I. koncert. Amikor végre átfázva bejutottunk, szinte azonnal találkoztunk Kurt-tal. Személyesen árulta a fotóalakos pólokat és sapkákat, közben kampányszerűen dedikálta az eléje tett CD borítókat és jegyeket. Mindezt elég komoly arccal, és némi távolságtartással csinálta. Akadtak, akik szemmel láthatóan nem voltak vele tisztában, kitől is vásárolnak. Ez bosszantott, helyette is. Egyszer azért láttuk mosolyogni, amikor Bocskay nagy hevével illusztrálva a '87-es koncertvideóról beszélt neki. Amikor rájött, miről van szó, szélesen elmosolyodott. Eközben odabenn a két magyar előzenekar nyújtta a színpadot és a közönség idegeit. Az ugyancsak amerikai Anger produkciója alatt már elég ideges volt a hangulat. Nem az Anger, hanem a D.R.I. miatt voltunk ott mindannyian, így nem csoda, hogy a fiatal emberek nem arattak túl nagy sikert. Közben egyszerűen csak elment mellettünk Kurt, kicsivel odébb megállt, s figyelte az Angert. Bocskay ez alkalomból jegyezte meg, hogy Kurt egy

magányos hős. Igaza van. Immár ő személyesen a D.R.I. hiszen az eredeti csapatból már rajta kívül csak Spike Cassidy gitáros játszik.

Amidőn Kurt kiállt a színpadra, kezében mikrofonnal, az összegyűlték egy emberként üdvözölték. Ő csak annyit mondott: - Who am I? - mindenki tudta rá a választ: - D.R.I.! Ezzel egy olyan koncert vette kezdetét, amely holtversenyben van életem első Obituary és Napalm Death, valamint a '80-as évek végén átéltem TMC-k (Trash Mosh Club) élményanyagával. Mivel még nem voltak Magyarországon, a D.R.I. zenészei és főleg Kurt, tisztában voltak vele, mik az elvárások. Ennél fogva szinte csak az első három lemezzel: Dirty Rotten LP, Dealing Wit it!, Crossover játszottak, mégpedig úgy, hogy alig tartottak szünetet...

A látvány fantasztikus! A színpadon, és magukon kívül tartózkodó fiatalok a refrént Kurttal, vagy helyette ordítják a mikrofonba, olykor belegabalyodva a kábelbe, különböző stílusú, nem egyszer öngyilkos jellegű beugrásokkal eltűnnek a színpadról az odalent zajló kéztüszésük. Olykor fent lebegve a kezeken és fejeken, máskor kőként elmerülve a vadul pogózók közt. Egy-egy durvább ugrásra

még Spike is elhúzta a száját. Szemmel láthatóan a sokat látott gitáros is sikerült meglepnie a magyar közönségnek. Hullottak az emberek. Láttunk olyan „nagy embereket”, akik személyes tapasztalatként élték át azt a régi mondást: „Sok lúd disznót győz.” A konditerem után a napi edzésadagot letudva azt hitték, ők lesznek a királyok. Az átlagos külsejű HC rajongók fasírtot csináltak belőlük. Az különösen jól esett, hogy nem csak a régebbi D.R.I.-osok, hanem az új generáció is tisztában volt vele, hogy működik a szubkultúra. Manapság a pogó nevű tánc nagyon elkorcsosult már, de itt tiszta forrásra találtunk. Néhány dal címe következzen itt az elhangzottakból: Violent pacification, I'd rather be sleeping, Five year plan, Acid rain.

Sokakat talán megdöbben, vagy egyenesen taszít, hogy ez a koncert így zajlott. A szubkultúra ilyen. Mostanság a koncertek nem így zajlanak, ezt tudom. Ha például egy hazai nagyobb név koncertjén valaki fölmege a színpadra, hogy beugorjon, netán valódi pogózást próbál produkálni, nem egyszer még a zene is leáll, amíg a „rend” - szerintük - helyre nem áll. Arról nem is beszélve, hogy az illetőre egyből markos legények rontanak rá, mint rendbontóra. Persze ez nem általános, akadhatnak kivételek is. A D.R.I. zenészei, és főleg Kurt Brecht személyes sikerélményként éli át a közönség efféle aktivitását. Ezen méri le produkciója sikerét. Minnél vadabb az ugrálás és a tánc, a zenészek annál biztosabbak abban, hogy amit tesznek, jól teszik. Emlékképeimben tallózva úgy gondolom, a D.R.I.-nak nincs oka elégedetlenségére.

A koncert után ott álltunk a hideg, ellenséges budapesti éjszakában, Én, Bocskay Csaba és Tímár Zoli. Csabával ugyanarra gondoltunk: Most már meghalhatunk, láttuk a D.R.I.-t. Szerencsére azonban épségben eljutottunk a Nyugatiba, és felültünk a hajnali 1 óra 20 perces postavonatra. A zötykölődés, várakozás és újra zötykölődés hazafelé a hajnalban már rutinfeladat volt. Azelőtt is sokszor végigcsináltam.

Homoergaster

Folytatásos: A GALTON-ÜGY

RAKÉTA DIGITAL RETRO REGENESSZÁKSÁG

V. ÉVFOLYAM

17

1978. ÁPR. 25.

ÁRA 5 FORINT

MEGJELENIK

MINDEN KEDDE

Csillagok háborúja

